

Από χθες και μέχρι την Κυριακή παρουσιάζεται στο Μαντουριδείο θέατρο στο Μάρικβιλ η παράσταση του Θεόδωρου Πατρικαρέα “Ζορμπά μάθε με να χορεύω”. Η παράσταση ανεβαίνει από την “Θεατρική Σκηνή Ηρακλείου Κρήτης” υπό την αιγίδα του Ελληνικού Φεστιβάλ Σίδνεϊ. Όπως γράψαμε και την Τετάρτη, για τον σκοπό αυτό βρίσκονται από την Τρίτη στο Σίδνεϊ οι συντελεστές της παράστασης. Πρόκειται για τους Βαγγέλη Μετοχαράκη (Ζορμπάς), Κώστα Κουρουγιώτη (συγγραφέας), Μιχαέλα Βρυσιά (Μαντάμ Ορτάνς), Βαλεντίνα Ζερβού (χήρα και Λόλα), Βαγγέλη Τσιριγωτάκη (Μανώλακας), Μανώλη Ζερβάκη (Μαυραντώνης) και Μάνο Μανιά (Μιμθός και σκηνοθέτης της παράστασης) που συνοδεύονται από δύο τεχνικούς, την Κατερίνα Καρατζίνα (στον ήχο) και τον Νίκο Μανιά (στον φωτισμό).

Για την Θεατρική Σκηνή Ηρακλείου Κρήτης και την παράσταση μιλά σήμερα στον “ΚΟΣΜΟ” ο σκηνοθέτης Μάνος Μανιάς. Ο Μάνος Μανιάς γεννήθηκε σε ένα πολύ μικρό χωριό της Κρήτης, στα Πηγαϊδάκια. Σπούδασε για τρία χρόνια ηθοποιία και σκηνοθεσία στο Θέατρο Κρήτης στο Ηράκλειο. Έκτοτε παρακολούθησε πάρα πολλά σεμινάρια στην Αθήνα και στην ελληνική περιφέρεια: “Μου έδωσαν τα εφτά και την γνώση να μπορώ να σταθώ στα πόδια μου”, θυμάται σήμερα ο σκηνοθέτης του έργου “Ζορμπά μάθε με να χορεύω”. Το 1984 ιδρύθηκε η “Θεατρική Σκηνή Ηρακλείου Κρήτης”, αφού “ο σκοπός μου από την αρχή ήταν να μην φύγω από την Κρήτη και να δουλέψω στον χώρο μου παρότι είχα πολλές προτάσεις από αναγνωρισμένα θέατρα της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, όπως το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδας. Δεν έφυγα ποτέ από τον τόπο μου, την Κρήτη, απ’ ενός γιατί είμαι τοπικιστής κι απ’ άλλου γιατί έχω την οικογένειά μου, τα παιδιά μου και τους γονείς μου, στο Ηράκλειο. Για μένα είναι πάνω από την επιτυχία και πάνω από την καριέρα και δεν θα μπορούσα ποτέ να τους αφήσω. Δέχομαι προτάσεις για την Αυστραλία και μην σας παραξενέψει αν τις μελετήσω, παρότι η δουλειά που έχει γίνει αυτά τα 26 χρόνια δεν μου το επιτρέπει για να είμαι ειλικρινής”, μας εκμυστηρεύεται ο κ. Μανιάς.

Σημειώνεται ότι ο πατέρας του Μάνου Μανιά ήταν στα νειάτα του από τους καλύτερους λυράρηδες της Κρήτης.

“Τόλμημα”

Όμως δεν είναι η πρώτη φορά που η “Θεατρική Σκηνή Ηρακλείου Κρήτης” ανεβάζει έργο που έχει σχέση με το Νίκο Καζαντζάκη. “Το 1999 τολμήσαμε για πρώτη φορά - λέω τολμήσαμε γιατί είναι τόλμημα να ασχοληθεί κανείς με έργα του Νίκου Καζαντζάκη - να ακουμπήσουμε έργο του σπουδαίου Κρητικού συγγραφέα, το “Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται”. Ένα απίστευτο έργο, το οποίο γνωρίζει όλος ο κόσμος κι είχε προβληθεί παλαιότερα σε σήριαλ στην ΕΡΤ. Ήταν ίσως η καλύτερη σειρά που παίχτηκε στην ελληνική τηλεόραση. Το 1999, λοιπόν, ανεβάσαμε το έργο αυτό με 19 ηθοποιούς επί σκηνής και εξαιρετική επιτυχία, μεγάλη απήχηση από τον κόσμο και πολύ θετικά σχόλια α-

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

“Ζορμπά μάθε με να χορεύω”

πό τους κριτικούς. Ο Καζαντζάκης αμφισβητήθηκε από πολλούς, εμείς όμως δεν επιδιώξαμε να φέρουμε τον κόσμο σε διαφωνία. Πήραμε ένα κείμενο που το είχε διασκευάσει ένας καλός φίλος από την Κύπρο, ενώ πριν από τρία χρόνια πήρα στα χέρια μου από έναν φίλο του Θεόδωρου Πατρικαρέα το κείμενο αυτό, δηλαδή το “Ζορμπά μάθε με να χορεύω”, το οποίο φυσικά έχει τις ρίζες του στο “Βίος και πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά” του Νίκου Καζαντζάκη. Ο Θεόδωρος Πατρικαρέας έκανε μία εξαιρετική δουλειά και σ’ αυτόν χρωστάμε την παράσταση γιατί μέσα σε μία δίωρη παράσταση συμπιέτουν όλα τα νοήματα και τα ερωτήματα που έχει ο Καζαντζάκης. Έκανα μία μικρή επεξεργασία του κειμένου για λόγους θεατρικής οικονομίας περισσότερο. Πιάστηκα από αυτό που είχε κάνει ο Θεόδωρος Πατρικαρέας κι είπα ότι πρέπει να αξιοποιηθεί σωστά κι ουσιαστικά”.

26 χρόνια, 49 παραστάσεις

Γενικότερα για τη Θεατρική Σκηνή Ηρακλείου Κρήτης ο σκηνοθέτης Μάνος Μανιάς σημείωσε τα εξής: “Η Θεατρική Σκηνή Ηρακλείου Κρήτης συμπληρώνει φέτος 26 χρόνια ζωής, με τρεις παραστάσεις ετησίως. Δηλαδή, έχουμε μέχρι σήμερα ανεβάσει 49 έργα - το 49ο είναι αυτό που παρουσιάζουμε αυτές τις ημέρες στο Μαντουριδείο θέατρο. Έχουμε στο Ηράκλειο μόνιμο δικό μας θέατρο, αλλά δίνουμε παραστάσεις και στην υπόλοιπη Κρήτη και Ελλάδα. Επίσης, έχουμε πάει τρεις φορές στις ΗΠΑ και πάρα πολλά καλοκαίρια στην Κύπρο. Πρωταρχικός στόχος της Θεατρικής Σκηνής Ηρακλείου Κρήτης είναι να αναδείξει τους Έλληνες συγγραφείς που πιστεύουμε ότι δεν υπολείπονται των ξένων. Ακόμη, θέλουμε να αφισωθούμε στο κρητικό αναγεννησιακό θέατρο, στον “Ερωτόκριτο”, στην “Ερωφύλλη” κλπ. Τα έχουμε ανεβάσει αυτά τα έργα κι η επόμενη σκέψη μας είναι να κάνουμε μία νέα προσπάθεια στον “Ερωτόκριτο” ή στον “Πατούχα”, ακόμη δεν το έχουμε αποφασίσει. Θα περιοδεύσουμε το καλοκαίρι σε όλη την Κρήτη και ίσως να μπορέσουμε την επόμενη χρονιά να έλθουμε και πάλι εδώ με αυτό το έρ-

γο. Δεν είναι όμως κάτι σίγουρο ακόμα. Εκτός από το ελληνικό και κρητικό θέατρο, έχουμε ανεβάσει κατά καιρούς έργα του παγκόσμιου ρεπερτορίου, όπως το “Ήταν όλοι τους παιδιά μου” του Άρθουρ Μίλερ, τον “Ματωμένο γάμο” του Λόρκα κι αρκετά άλλα έργα τα οποία ήταν πάρα πολύ δυνατά κι είχαμε την ευκαιρία να τα παρουσιάσουμε στο κοινό μας.

Τα χρόνια αυτά που έχουν κυλήσει από το 1984 ήταν δημιουργικά και παράλληλα ώθησαν πολύ κόσμο να ξεκινήσει να παρακολουθεί καλό, ποιοτικό θέατρο. Έτσι, τώρα πια έχουμε θα έλεγα ένα μόνιμο κοινό, το οποίο βλέπει όλες τις δουλειές που κάνουμε, είτε πρόκειται για κωμωδία είτε για αρχαίο δράμα ή σύγχρονη κωμωδία. Μας δίνει το κουράγιο, την ώθηση και τον οβολό του για να μπορέσει αυτή η προσπάθεια να συνεχίσει να υπάρχει, δεδομένου - και πρέπει να το τονίσουμε αυτό - ότι η ελληνική κυβέρνηση, η ελληνική πολιτεία, δυστυχώς, ποτέ μια ποτέ δεν επιχορήγησε έστω με 5 ευρώ αυτήν την προσπάθεια. Όχι μόνο την δική μας, αλλά και πολλών άλλων ομάδων που ε-

πίσης κάνουν σπουδαία δουλειά. Δυστυχώς η πολιτεία μας αγνοεί κυριολεκτικά”.

Ταλέντο και δουλειά

Γενικά για το θέατρο ο κ. Μανιάς τόνισε: “Για να ανεβάσεις μία παράσταση πρέπει να έχεις κατά νου κάποια πράγματα και τις γνώσεις για να μπορέσεις να ορθοποδήσεις και να μεταδώσεις αυτά που θέλεις στο κοινό. Πιστεύω ακράδαντα, και μέσα από τις εμπειρίες μου και μέσα από τις σπουδές μου, ότι πρέπει να υπάρχει το προζύμι, η μαγιά που λέμε. Αυτό, όμως από μόνο του δεν φτάνει. Θέλει καλλιέργεια, γνώση και πολλή δουλειά. Αν δεν υπάρχει το “μικρόβιο” θα ζεις πάντα στη μετριότητα γιατί δεν μπορείς να αξιοποιήσεις πράγματα που δεν έχεις. Όταν δεν έχεις καλή κίνηση στη σκηνή ή καθαρό λόγο για να σε καταλαβαίνει ο θεατής, τότε τον θεατή θα τον χάσεις. Έτσι λοιπόν πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχει το ταλέντο, αλλά δεν φτάνει από μόνο του, θέλει και δουλειά. Αυτό συνεπάγεται κι ένα καλό χαρακτήρα για να υπάρχει συνεργασία με τον σκηνοθέτη για να μπορεί ο ηθοποιός να αφομοιώσει κάποια πράγματα. Εάν κάποιος είναι αυθαίρετος ή νομίζει ότι είναι μεγάλο ταλέντο και με πέντε πρόβες μπορεί να βγει και να παίξει, εγώ το θεωρώ χαμένο παιχνίδι. Μάλιστα, οι ηθοποιοί μας περνάνε πρώτα αυτό το τεστ, δηλαδή αν είναι καλοί άνθρωποι, αν μπορούν να συμβιώσουν και συνεργαστούν με άλλους κι από εκεί και πέρα προχωράμε. Κανείς βέβαια δεν πέφτει στο κενό έτσι εύκολα, πρέπει να περάσει από κάποιες δοκιμές ή δοκιμασίες αν θέλετε και μετά θα αποκτήσει την ικανότητα και την εμπειρία να πατήσει το σανίδι. Κάτι που δεν είναι καθόλου εύκολο”.

Επίλογος

Από χθες, Πέμπτη, μέχρι και την Κυριακή η παράσταση “Ζορμπά μάθε με να χορεύω” και η Θεατρική Σκηνή Ηρακλείου Κρήτης μας περιμένουν στο Μαντουριδείο θέατρο για μία πραγματικά καλή και ποιοτική θεατρική παράσταση.

**ΖΗΤΕΙΤΑΙ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ**

Απαραίτητα προσόντα

- Να είναι άνω των 78 ετών
- Να μην ακούει και τόσο καλά
 - Να “γκαριάζει”
- Να έχει εκ του προχείρου τη μορφή του χοίρου
- Να έχει καλές σχέσεις με τη σκάλα

**Προϋπηρεσία σε ελληνική εφημερίδα (σε οποιοδήποτε πόστο)
θα εκτιμηθεί αναλόγως**

Παρακαλούνται οι ενδιαφερόμενοι να απευθυνθούν στον Γιώργο Παναγόπουλο